

תת"ע 4588/09/18 - סולימאן עאזם נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4588-09-18 מדינת ישראל נ' סולימאן עאזם
תיק חיצוני: 10251205695

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	סולימאן עאזם ע"י ב"כ עו"ד עזאם מסארוה
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	
החלטה	

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 5.5.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 18.9.18 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ברכב מנועי כשמעולם לא היה מורשה לנהוג בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, וללא ביטוח על השימוש ברכב בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, עבירות מיום 10.9.18.

הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 21.11.18, אך המבקש לא התייצב לדיון, והוצא כנגדו צו הבאה להבטחת התייצבות לדיון הנדחה שנקבע ליום 5.5.19. ביום 16.12.18 הגיש ב"כ המבקש בקשה דחופה לביטול צו ההבאה שניתן בהיעדר המבקש, ובהחלטה מיום 16.12.18 בוטל צו ההבאה כמבוקש, ונקבע כי ב"כ המבקש ידאג להתייצבות המבקש לדיון. אך גם לדיון שנקבע ליום 5.5.19 לא התייצבו המבקש או בא כוחו, והמבקש נשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 6 חודשים.

בבקשה מיום 22.10.19 ביקש הנאשם לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בטענה, כי נודע לו על הפסילה ביום 17.10.19 כשנתפס במקרה על ידי המשטרה והודע לו על הפסילה; כי נשפט כשהוא בלתי מורשה לנהיגה למרות שריפא את הפגם מיד שנתפס בגין עבירה זו; והוא מתנצל על אי התייצבותו לדיון; ובעקבות הפסילה נגרם לו עוול שכן הוא זקוק לרישיון לצורך עבודתו ומצבו הכלכלי קשה.

עד היום לא ניתנה תגובת המשיבה, ומכאן החלטתי, על בסיס החומר הקיים.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

בענייננו, המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. כאמור לעיל, מועד הדיון היה ידוע למבקש ובא כוחו, אשר עתרו לביטול צו ההבאה שהוצא כנגד המבקש להבטחת התייצבותו לדיון, ובית המשפט הורה כי ב"כ המבקש ידאג להתייצבות המבקש לדיון; ואין בבקשה כל התייחסות לסיבת אי ההתייצבות; ואין בהתנצלות משום "סיבה מוצדקת" לאי ההתייצבות לדיון. זכותו של נאשם ליומו בבית המשפט איננה אבסולוטית; ועל פי הפסיקה, שכחה, או טעות, או בלבול בנוגע למועד הדיון אינם עילה לביטול פסק דין. ראו למשל רע"פ 5146/09 **יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.2009); ברע"פ 418/85 **פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט(3), 279, 280-281 (1985).

כמו כן, בענייננו, מדובר בעבירה של נהיגה ללא רישיון; ואין בטענה לריפוי הפגם כדי להצביע על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

יתרה מכך, עובדה זו אף נטענה על ידי המאשימה בטיעוניה לעונש בהיעדר הנאשם (עמוד 2 שורות 6-8 לפרוטוקול), ונשקלה לעניין העונש שנגזר על הנאשם בהיעדרו; וגם העונש שהושת על הנאשם סביר ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

ובאשר לטענה כי רק ביום 17.10.19 נודע למבקש על הפסילה - הרי משביקש הנאשם לבטל את צו ההבאה להבטחת התייצבותו לדיון, מצופה היה מהמבקש ובא כוחו, ואף חובה, כי יבררו מה עלה בגורל הדיון הנדחה אליו לא התייצבו; ואין למבקש אלא להלין על עצמו בעניין זה.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תש"פ, 20 נובמבר 2019, בהעדר

עמוד 2

הצדדים.